

PLAKU SOFRONI

PËR SHPIRTIN DHE JETËN

196.

Liturgjinë e kryejmë së bashku. Por e paguajmë dhe çmimin për të. Secili prej nesh është i detyruar të shqetësohet për shpëtimin e të gjithëve. Jeta jonë është një mister i pafundshëm.

197.

Nuk ekziston rrugë tjetër përveç lutjes së pandërprerë derisa punojmë. Për gjithçka që jeni të detyruar të kryeni, ktheheni në lutje. Hapni një derë, kërkoni prej Zotit ta hapë për ju dhe derën e pendimit. Ndërtoni, mendoni se mundoheni kot dhe se asgjë nuk mund të bëhet, në qoftë se Vetë Zoti nuk merr pjesë në ndërtim. Nuk kam shprehur të kërkoj këshilla prej udhëheqësve të shteteve dhe ushtrive, por ngjarja me Kromvëllin është e mbresëlënëse. Duke u përgatitur për një betejë lutej: *O Zot, sot do të jem shumë i zënë, mund të më ndodhë që të të harroj, por Ti mos më harro!*

198.

Gjeni mënyra që të jeni me Zotin!

199.

Njëherë, në Malin Shenjtë, atëherë kur isha tundues, një murg i vjetër më tha diçka që është mirë të dihet për gjërat, për punët që sot shikohen si të degraduara: *Asnjë punë nuk e gëzon vlerën e personalitetit të njeriut. Vetëm mëkati e shuan jetën e Zotit tek ne!* Punët që nuk mund të bëhen passion, më tepër i shërbejnë jetës shpirtërore. Në qoftë se jam kuzhinier, e përgatis ushqimin duke u lutur për ata që i do Zoti. Këtu nuk ka passion. Njëkohësisht, kjo ka vlerë të madhe, sepse më mundëson tu shërbej njerëzve të cilët Krishti i do. Mund të jetojmë të qetë, në qoftë se e pranojmë këtë qëndrim.

200.

Kush do të jetë i pari? Zoti thotë: *Kërkoni së pari Mbretërinë e Zotit...dhe gjithçka tjetër do t'ju jepet* (Mat. 6.33). Ky është parimi ynë, mandje dhe sikur jeta materiale të na imponohet natë e ditë. Qëllimet e jetës tokësore janë të tjera, dhe askush më, nuk ka më kohë të lutet.

201.

Kur mendja dhe zemra jonë drejtohen drejt Zotit, gjithçka bëhet më e lehtë. Pa këtë ngritje të fuqishme drej Zotit, jeta e humb kuptimin e saj.

202.

Në manastirin e Shën Pantelejmonit, ndonjëherë më ndodhte, njëkohësisht të kem katërmbëdhjetë shërbesa fetare. I thashë klerikut tim: *Nuk arrij t'i plotësoj detyrat e mia, kam katërmbëdhjetë shërbesa fetare. Ai mu përgjigj: Gabon, nuk ke asnjë tjetër përveç se një! Jo, ati im, u përgjigja, kam katërmbëdhjetë. Jo, më tha përsëri, nuk bën asgjë tjetër përveç se një punë. Kryeje mirë, pastaj vazhdo me tjetrën!*

203.

Qëllimin që e vendosim në jetën tonë i frymëzon të gjitha veprat tona. Në qoftë se, për shembull, këmbëngulim para së gjithash, të bëjmë para, çfarë do që të bëjmë do të dalë prej qëllimit tonë.

204.

Puna, pozita shoqërore, nuk duhej të kishte asnjë kuptim në marrëdhëniet midis njerëzve. Mbifucia nuk është e jashtme, por e brendshme! Ai që e do Zotin më tepër, që lutet më tepër, i cili përpiqet më tepër ti kryejë porositë, do të jetë më afër Zotit. Kjo është shumë e rëndësishme. Liroheni mendjen tuaj prej çdo mendimi për *karrierë*. Në jetën shpirtërore nuk ekziston karriera.

205.

Në qoftë se shpëtimi në Krisht është i vetmi qëllim i jetës sonë, atëherë gjithçka që bëjmë bëhet vepër lutëse, vepër liturgjike.

206.

Çfarë do që të bëjmë, për shembull, puna juaj mund tju sjellë shpëtim. Kjo varet prej jush, prej mënyrës se si e kryeni. Historia njeh shumë murgj që shërbenin në kuzhinë, në konak, por që u bënë Shënjtore të mëdhenj. Rruga e shpëtimit përbëhet prej kësaj, të punojmë pa pasion, duke u lutur.

207.

Mund të keni dëgjuar për atë murgun që të gjithë jetën e tij ishte kuzhinier në një manastir afër Kievit. Duke e parë zjarrin nën tepsi, vazhdimisht shikonte vetveten në flakët e Ferrit. U bë shënjtore! Bindja e tij, nuk e pengoi gjithmonë të ecë bashkë me Zotin.

208.

Mos e humbisni kohën tuaj, duke jetuar pa lutje, pa kuptim!

209.

Çdo gjë në jetën tuaj ka kuptimin shpirtëror të vet. Së pari, duhet të njohim, se si mund të punojmë duke e drejtuar mendjen, zemrën dhe vëmendjen tek Zoti.

Plaku Sofroni
PËR SHPIRTIN DHE JETËN

Biblioteka FJALA PREJ VODOÇËS

EDICIONI:
BANORËT E MALIT TË SHENJTË

Titulli në origjinal
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΣΟΦΡΟΝΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΖΩΗΣ

Përktheu nga greqishtja

Peshkopi i Strumicës Zoti NAUM

KISHA ORTHODHOKSE MAQEDONASE
EPARKIA STRUMICË

PLAKU SOFRONI
PËR SHPIRTIN DHE JETËN

210.

Ju dhëntë Zoti fuqi ta mbani shpirtin, mendjen dhe zemrën tuaj në Shpirtin e Krishtit! Atëherë, çfarëdo që të ndodhë, shumë shpejt do të mund të shndërroheni më thellësisht. Ajo që është e mërzitshme dhe demoralizues, do të zhduket e shndëruar prej dëshirës suaj të jeni atje ku është Krishti, Perëndia juaj.

211.

Që ta rruajmë shpirtin dhe zemrën tonë në paqe, para gjyqit të Zotit, nuk duhet të bëjmë asgjë tjetër që mund ta pengojë të afërmin. Jemi të detyruar, atë për çfarë kemi nevojë në jetë ta sigurojmë vetë, me punën tonë.

212.

Nuk duhet të lejojmë, pa llogaritur në atë rast viktimat, shqetësimet e jetës së përditëshme të na i pengojnë qëndrimin në Shpirt, me Krishtin, i Cili gjendet në të djathtë të Atit.

213.

Ndonjëherë, etërit e Kishës e përdorin metaforën që vijon: Në qoftë se gjendemi bashkë me një avtokrat, atëherë pranishmëria e tij ndikon mbi gjithçka që kryejmë. Pse e njëjta gjë të mos na ndodhë dhe me Mbretin tonë të përjetshëm? Meqënëse është i pranishëm gjithandej, atëherë, gjithçka që bëjmë, duhet ta bëjmë ashtu siç mund të veprojmë para syve të tij. Gjithmonë!

214.

Natë e ditë të mendojmë për atë se Zoti na vështron, se i dëgjon lutjet tona, se shikon në thellësitë e shpirtit tonë. Ajo, me siguri nuk do të thotë, se e shohim Zotin *Ashtu siç Është Ai*, por ajo megjithatë krijon *atmosferë* që na mundëson t'i dallojmë mangësitë tona, hutimin e mendjes sonë, gabimet tona në komunikimin me të tjerët, gjatë ditës.

215.

Duke jetuar me njerëz të tjerë, jemi të hapur para kufizimeve të caktuara, normave shoqërore, imponimeve e të tjera. Por, shpirti që del prej Zotit, i tejkalon të gjitha këto pengesa.

превод на албански: Јордана Шемко

